

Ismeta gädda med betesfisk, ett tålamodskrävande och väldigt spännande fiske.

Gäddan äter det mesta som kommer i dess väg. Den är kannibal och tar gärna sina egna mindre släktingar. De är riktigt glupska kan jaga fiskar upp till ca ¼ av sin egen vikt. Spinnfisket har ofta gett gäddor där en gäddstjärt sitter kvar i svalget, ändå försöker de äta mer. Gäddan äter all fisk som finns runt dem. Abborre, mört, sik, brax, id och listan kan bli hur lång som helst. Den finns även historier om gäddor som tagit fåglar i olika storlekar.

På vintern kan gäddan finnas både på djupare och grundare vatten. De rör sig inom sitt revir så det gäller att fiska av de olika djupen. Gäddan sparar sin energi på vintern och jagar inte aktivt, den äter när den behöver. Har du inte fått någon fällning efter någon timma så byt plats för några eller alla spön.

Ismete efter gädda kräver en hel del utrustning. Det viktigaste är en bred isborr, gärna en diameter på 200 mm men det finns större. Helt plötsligt kan en riktigt stor gädda ta ditt bete. Det fick jag uppleva påsken 2010 när jag landade en gädda på 16,100 gram. Den kom knappt upp genom hålet och jag var mycket nöjd över att jag köpt en ny isborr.

De spön som används är 120 cm långa och finns med olika klingor. Klingan kallas det där ringarna sitter och som linan går igenom. De finns som "strong", "heavy", "medium/heavy" osv. Jag använder heavyspön som ger en rolig kamp men samtidigt håller för större fiskar.

När det gäller rullar så föredrar jag multirullar eller "baitrunners". Det finns inget bra svenskt ord för baitrunner! Det är som en vanlig haspelrulle, enda skillnaden är att man inte behöver ha öppen haspel för att lina ska dra ut vid ett hugg. Du knäpper på en spak som gör att spolen friställs. När du ska göra mothugg vevar du och spaken återställs. Därmed kan du ha hårt ställd broms så att du kan kroka gäddan säkert.

Multirullar är annars det vanligaste som används. Den lilla ratten bredvid stjärnhjulet är kastbromsen. Kastbromsen ställs in så att lina kan dras ut av den gädda som hugger ditt bete. Stjärnhjulet som sitter vid veven ställer du in så att linan inte drar ut vid mothugg. Det finns en liten knapp eller tangent på rullen som frigör spolen som du trycker in för frigörning.

Nylonlina med diameter minst 0,40 mm är att föredra vid ismete. Den tål kyla bättre samt att vid drillning så tål den en del skavning mot iskanten. På linan sitter ett sänke på ca 8-12 gram som förhindrar att betesfisken flyter eller simmar uppåt.

Jag använder ett kraftigt beteslås som gör att jag kan byta tafs beroende på vilken storlek jag har på betesfisken. Tafsens består av en vajer i minst 40 pounds/18 kilo. Ett lekande längst upp för att hänga i beteslåset på linan. Längst ner knyter jag en eller två trekorkar i storlek 2-4. Tafsens bör vara minst 60 cm lång eftersom gäddor

har en förmåga att snurra runt. Det innebär att om jag har för kort tafs så riskerar jag att linan går av i gäddans gap!

När det gäller betesfisk finns det många bud vad som gäller!? Jag använder både död och levande betesfisk. Jag är pimplare och får jag en liten mört eller abborre så hänger jag den på tafsens enda trekrok. Den levande betesfisken krokas INTE i ryggen!!! Jag krokas den genom läppen precis som den blivit pimplad. Använder jag död betesfisk så har jag en tafs med två trekrokar. De fäster du t ex en krok i läppen och den andra på fiskens bredsida.

Hur får jag då spöna på plats? Jag fäster spöet i den näst yttersta ringen med en limklämma som jag skårat ur lite för att passa. På klämman har jag en gammaldags vippa som används till angeldon. En bjällra kläms fast på vippan. När betesfisken sitter på kroken/krokarna sänker jag ner den till önskat djup. Linan hänger jag på vippan så den står böjd ner i hålet. Kastbromsen ställs in så att lina kan dra ut så att vippan lossnar och bjällran låter när gäddan simmar iväg med betet.

Du får inte slappna av, det gäller att ha koll på utrustningen du har ute. Är det kallt fryser hålen igen. Nu är det fördel med nylonlina, den fryser inte fast på samma sätt som flätad lina gör. Gå bara inte runt för mycket, vibrationerna i isen kan störa eller skrämma fisken.

När det väl faller gäller det att vara lugn. Gäddan tar betesfisken från sidan, den simmar sen i väg och spolen ger ut lina. När linan stannar ska du vara beredd, gäddan vänder nu fisken i munnen. Lås spolen genom att föra veven framåt, strama upp linan och känn spöet böja sig när du krokas. Var beredd på rusningar, ibland behöver du föra ner spöet i hålet för att skydda linan från iskanten.

När du ska landa gäddan ska du vara försiktig! Ta gärna gälgrepp, akta knogarna då gälarna kan skada dig ordentligt. Är det kallt ute så håll fisken i hålet så länge du kan. Gäddans ögon och slemskikt kan skadas allvarligt av kylan. Ska du släppa tillbaks gäddan så håll den i stjärtspolen och låten den vila med huvudet neråt. Låt den återhämta sig och simma tillbaka själv. Det kan ta tid men lyft fisken upp och ner i hålet så syresätter du gälarna på ett smidigt sätt. Ska du ta hem fisken så spelar det ingen roll men klubba den istället för att låta den självdö!

Skitfiske och ha kul!

Mats Söderholm

umeafishing.se